

Mødet den 14. Marts 1912. (For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen, N. Joh. Laursen og Samuelsen.

1. (J. Nr. 560—1911). Indstilling fra Brolægningsudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Udførelsen af en dykket Trykledning** udfor Sydhavnen til Entreprenør S. M. Sørensen for 29598 Kroner.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 556—1911). Indstilling fra Sygehusudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Udførelsen af Vadskeri- og Desinfektionsanlæg m. m. til Marselisborg Hospital** til Firmaet Bruun & Sørensen, Aarhus, for 15170 Kr. for Entreprensens Afdelinger I, II og III og til Firmaet Gad & Lauritsen, Odense, for 5660 Kr. for Entreprensens Afdeling IV.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 491—1911). Fra Skoleudvalg og Skolekommission forelaa følgende Indstilling angaaende **Ansættelse af Timelærer- og Timelærerindepladser:**

Timelærerpladser:

- I. Nr. 1. J. P. Jespersen, Aarhus.

- Nr. 2. R. Nielsen, Esbjerg.
- » 3. Aage H. Jørgensen, Esbjerg.
- II. Nr. 1. Johs. Riber, Langa.
- » 2. Fr. Hansen, Aarhus.
- » 3. H. Petersen, Ringe.
- III. Nr. 1. J. Heydorn, Tisted.
- » 2. J. P. Jespersen, Aarhus.
- » 3. Fr. Hansen, Aarhus.
- IV. Nr. 1. H. Petersen, Ringe.
- » 2. Aage Møller, Aarhus.
- » 3. Chr. E. Frost, Aarhus.

Timelærerindepladser:

- I. Nr. 1. Mary Jakobsen, Aarhus.
- » 2. Mine Hvid, Pilemark.
- » 3. K. Bro Jensen, Lyngby.
- II. Nr. 1. A. D. Christensen, Aarhus.
- » 2. Joh. Jensen, Elsted.
- » 3. Mine Hvid, Pilemark.
- III. Nr. 1. Inger Jensen, Aarhus.
- » 2. K. Friis Jensen, Hobro.
- » 3. A. D. Christensen, Aarhus.
- IV. Nr. 1. Anna Bjørn, Aarhus.
- » 2. K. Bro Jensen, Lyngby.
- » 3. Mary Jakobsen, Aarhus.
- V. Nr. 1. Emilie Petersen, Aarhus.
- » 2. A. Gyrring, Frederiksberg.
- » 3. Inger Jensen, Aarhus.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 321—1911). Til en ledig **Politibetjent-plads** var af Politimesteren indstillet følgende:

- Nr. 1. Kontorist S. P. Johansen, Randers.
- » 2. Skovfoged Th. C. Christensen, Hjortespring.
- » 3. Kusk M. Mortensen, Skanderborg.
- » 4. Politiassistent S. L. Sørensen, Skamlingsbanken.
- » 5. Frisør A. S. Lind, Aarhus.

Nr. 6. Kusk P. O. Petersen, Aarhus.

» 7. Kommis Laurids Laursen, Aarhus.

» 8. Sergent J. L. Kristensen, Aarhus.

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede at vælge Frisør Lind.

S i m o n s e n havde efter Politimesterens Udtalelser ved sidste Budgetbehandling ventet Anmodning om Ansættelse af en kvindelig Betjent. Den Liste, hvorefter de indstillede var taget, havde man nu forsynet sig af 2 Gange, saa det vilde vist være rigtigst, hvis der skulde være Stemning for at benytte den ogsaa denne Gang, da at tage Forbehold om næste Gang at faa et nyt Opslag og ny Indstilling. Under Forudsætning af, at Byraadet vilde bruge den foreliggende Indstilling, kunde Taleren foreslaa at vælge Kusk P. O. Petersen, der skulde være en flink Mand, og hvis Ansøgning og Skrift var ret tiltalende.

J u l. A n d e r s e n kunde for saa vidt godt være enig med Hr. Simonsen i, at Ansættelse af en kvindelig Politibetjent vilde være ønskelig. Iøvrigt troede han, man burde være mere villig til at følge Politimesterens Indstilling i den Orden, de indstillede var opført. Da for en Tid siden 6 Betjente var blevet ansat, havde Taleren haft Lejlighed til at overvære de ny Betjentes Aflægelse af Embedsed og havde da bemærket, at de 5 Betjente kun meget mangelfuldt kunde oplæse Edsformularen. Oplæsningen havde været saa slet, at Taleren ikke blot skammede sig paa vedkommende Betjentes Vegne, men ogsaa følte sig trykket ved som Medlem af Byraadet at have været med til at ansætte disse Folk. Det kunde maaske ogsaa være rigtigst at faa nyt Opslag og ny Indstilling, for havde Byraadet ment at have taget de bedste af Listen, vilde man næppe være

tjent med de øvrige. Skulde Byraadet beslutte ikke at ansætte nogen efter den foreliggende Indstilling, vilde Taleren gerne gaa med til at anmode Politimesteren gøre Forslag til Ansættelse af en kvindelig Betjent.

F o r m a n d e n beklagede ligeledes, at Byraadet hidtil var gaaet uden om de først indstillede, uagtet Politimesteren i selve Indstillingen havde bedt Byraadet tage Hensyn til de første, navnlig fordi de var særlig skrivekyndige.

J a k o b J e n s e n mente, at man maatte have den skrevne Edsformular for sig, før man kunde dømme om, hvorvidt Hr. Jul. Andersens Udtalelse havde noget paa sig.

S i m o n s e n fik ofte Skrivelser, der var meget vanskelige at læse. Hvis Edsformularen var skrevet i Hastværk af Politiasistenten, vilde Taleren ikke indestaa for, at han kunde læse den straks. Forøvrigt var det mærkeligt, at Edsformularen ikke var trykt. Taleren troede ikke, man denne Gang behøvede at gaa til saa radikalt et Skridt som at sende Indstillingen tilbage, da det vilde være fuldt forsvarligt at ansætte Kusk Petersen; men samtidig maatte man anmode Politimesteren om nyt Opslag næste Gang. Det var Talerens Opfattelse, at Politikorpset i de senere Aar var blevet i betydelig Grad forbedret, og at der var sket store Fremskridt med Hensyn til Politiets Optræden overfor Befolkningen. At Forholdet nu var bedre, skyldes sikkert noget, at det folkelige Selvstyre havde faaet Haand i Hanke med Ansættelserne. Overgreb fra Politiets Side som i Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aarhundrede var nu overordentlig sjældne. Taleren troede ikke, der var Grund til at beklage sig over de Ansættelser, der havde fundet Sted de senere Aar.

M i k a e l J o h a n s e n kunde fuldstændig give Hr. Jul. Andersen Ret i, at de dygtigste burde vælges, og mente, at Politimesteren og Politiasistenten havde lettere ved at finde de dygtigste end Byraadet. Taleren kunde frafalde sit Forslag om at vælge Frisør Lind, idet han kunde tiltræde Forslaget om at vælge Kusk Petersen, som var blevet foreslaaet fra den Side, Taleren tilhørte, ved sidste Besættelse.

J u l . A n d e r s e n havde ladet sig sige, at Edsformularen var tydelig at læse. Det sørgeligste ved den omtalte Lejlighed havde dog været, at ingen af de ansatte forstod, hvad de læste. Taleren havde været med til at ansætte disse Folk og tog sin Del af Ansvar et derfor; han anførte kun Forholdet for at pege paa, om man ikke gjorde bedre i at rette sig noget mere efter Politimesterens Ønske ved Besættelsen af disse Pladser.

M o u s t e n kunde ikke se, at der kunde falde noget Ansvar paa Byraadet ved Besættelsen af de omtalte Pladser. Politimesteren maatte vel anse vedkommende for kvalificerede, ellers havde han vel ikke udpeget dem mellem de mange Ansøgere. Taleren henstillede at sende Indstillingen tilbage til Politimesteren og at foretage nyt Opslag saaledes, at ogsaa Kvinder kunde søge Pladsen.

F o r m a n d e n kunde ikke se andet, end at Byraadet havde et stort Ansvar for Ansættelserne, fordi Politimesteren udtrykkelig havde gjort opmærksom paa, at Korpset havde mistet fire Opdagere og behøvede skrivekyndige Folk.

C h r i s t e n s e n pegede paa, at en af de af Politimesteren først indstillede var blevet afskediget fra Militæret for Brokskade. Vilde man ansætte en saadan Mand, kunde det befrygtes, at man hurtigt maatte pensionere ham.

J a k o b J e n s e n bemærkede, at de af Politimesteren som Nr. 1 indstillede ikke altid havde vist sig at være heldige.

Kusk P. O. Petersen valgtes.

5. (J. Nr. 287—1911). Sagen angaaende Bygning af en **Tunnel under Jærgaardsvej.**

M a g n u s N i e l s e n erindrede om, at Sagen tidligere havde foreligget i en noget anden Form, idet der fra først af havde været Tale om at skabe en ny Forbindelse mellem Oliefabrikken og dens Oplagsplads paa den anden Side af Jærgaardsvej ved en Hængebro. Forslaget var den Gang blevet mødt med Velvillie, fordi man vilde blive fri for den stærke Trafik over Gaden, men var dog ikke blevet til noget, fordi det mødte Modstand fra de nærliggende Grundejere. Forbindelsen blev saa projekteret som en Tunnel under Jærgaardsvej, og Forslaget herom var blevet gennemgaaet af Stadsingeniøren samt overvejet af Vandværksudvalg og Belysningsudvalg. For 14 Dage siden var Forslaget atter kommet til Brolægningsudvalget med en Erklæring fra Belysningsudvalget. De af dette opstillede Betingelser havde Taleren fundet vel haarde, og han havde da paany sendt Forslaget til dette Udvalg, fra hvem det nu atter var blevet tilbagesendt uden Ændring i Belysningsudvalgets Stilling. Sagen var, at der i den ene Side af Jærgaardsvej laa 2 Gasledninger, en 4 og en 6 Tommers, der efter Belysningsudvalgets egen Udtalelse ikke havde nævneværdig Betydning, men snart skulde rekonstrueres. Belysningsudvalgets Indstilling gik imidlertid ud paa, at Oliefabrikken kunde blive fri for disse 2 Ledninger i Tunnelen mod at forpligte sig til at opgrave dem hele Jærgaardsvej igennem samt forbinde de til dem forbundne Stik-

ledninger med den ny 12 Tommers Ledning. Det var denne Fordring, Taleren synes var vel haard, og som han ikke mente, man kunde være bekendt at stille, naar man opnaaede at blive fri for den stærke og ret generende Trafik tværs over Gaden. Den Ingeniør, der havde projekteret Tunnelen, havde overfor Belysningsvæsenets Leder ytret Ønske om at blive fri for de to Ledninger gennem Tunnelen, men der var iøvrigt intet til Hinder for, at de udmærket godt kunde ligge i en Overbygning eller Kasse i Tunnelens Loft, og Taleren skulde da paa egne Vegne foreslaa, at den paagældende Passus bortfaldt, saaledes at Projektet blev godkendt, mod at disse Ledninger blev ført over Tunnelen paa ganske samme Maade, som Vandledningerne. Endvidere vilde Taleren foreslaa Overenskomsten ændret paa endnu et Punkt. Efter Vandværkets Indstilling indeholdt Overenskomsten en Bestemmelse om, at Vandværket havde Ret til at lægge de nødvendige Ledninger samt havde Adgang til Tunnelen til enhver Tid for at foretage Eftersyn og Reparationer. Denne Bestemmelse vilde Taleren foreslaa udvidet til at gælde for alle de kommunale Institutioner, som kunde faa med Ledninger eller lignende i Tunnelen at gøre.

F o r m a n d e n vilde anse det for heldigst, om Brolægningssudvalget vilde forme de af Hr. Magnus Nielsen omtalte Forhold som særlige Ændringsforslag.

S i m o n s e n syntes ikke, der kunde tales om at tage for haardt fat paa Oliefabrikken, da den Haand, som regerede den, ikke tog synderlig blødt, naar det gjaldt Kommunens Interesser. Kommunens Krav kunde ikke godt blive for strenge, og der burde skaffes Byen de størst mulige Fordele paa

Fabrikkens Bekostning, naar det lod sig gøre. Taleren erindrede derefter om, at Fabrikkens Kuloplag var til stor Gene for de omboende, og at Sundhedskommissionen derfor havde paabudt at opføre et 10 Alens Plankeværk med Overfaldsskærm til Værn mod Støvet. Dette Paabud havde Fabrikken nægtet at efterkomme, skønt baade Under- og Overret havde stadfæstet det og endda iken t Fabrikken en Bøde for dens Nægtelse. I Stedet for at gaa til Højesteret havde Fabrikken henvendt sig til Justitsministeren, og denne havde egenmægtig afgjort Sagen i Fabrikkens Favør, uagtet Sundhedsraadet ogsaa havde støttet Sundhedskommissionens Erklæring. Denne Sag ønskede Taleren gerne knyttet til den foreliggende, hvis det kunde lade sig gøre. Høje Foranstaltningen vilde kun koste Fabrikken 120 Kr.

J a k o b J e n s e n gjorde opmærksom paa, at Byraadet ved tidligere Lejligheder havde brugt den Praksis at sende Sager som den foreliggende til et bestemt Udvalg, som man tidligere havde haft, saaledes at de kunde faa en bedre og mere ensartet Behandling.

M ø l l e r skulde ikke sige, om Ledningerne kunde føres over Tunnelen paa den af Hr. Magnus Nielsen omtalte Maade. Det var Oliefabrikken, der ønskede de to Ledninger bort, og naar Belysningsvæsenet saa skulde lægge en ny 12 Tommers Ledning, heist skulde det endda være en 15 Tommers, burde Oliefabrikken selvfølgelig betale, hvad ikke var mere end rimeligt. Belysningsudvalgets Indstilling var fuldt ud retfærdig og kunde ikke fraviges. Det var givet, at man maatte ønske Byen mange store Fabrikker, men paa den anden Side havde Oliefabrikken ogsaa Raad til at betale Forandringen.

J a c o b s e n bemærkede, at Brolægningsudvalget mente at have taget alle Forhold i Betragtning, saaledes at Kommunen ikke kunde lide nogen Skade ved at tillade Tunnelen. Man kunde ogsaa tage for haardt fat paa en Institution som Oliefabrikken, som dog gav Arbejde til mange Menneſker, og som blev til større og større Gavn for Byen, jo mere den udvidede sig. Belysningsudvalgets Forlangende vilde medføre stor Bekostning og kunde muligvis bevirke, at Tunnelen ikke blev til noget. Maaske kunde Sagen ordnes saaledes, at Fabrikken betalte en Del af Omkostningerne ved Ledningernes Fjernelse, men at forlange den til at betale det hele var dog vist vel meget. Kunde det af Hr. Simonsen omtalte Forhold med Kuloplaget kædes sammen med den foreliggende Sag, vilde det være meget naturligt.

C h r i s t e n s e n skulde indrømme, at Belysningsvæsenet burde tage Del i Udgiften, hvis den behøvede den 12 Tommers Ledning, men da dette ikke var Tilfældet, burde Fabrikken betale de med de gamle Ledningers Fjernelse forbundne Udgifter. Det var aldeles ikke Meningen at fortrædige Fabrikken, og det var kun rimeligt at forlange, at den skulde betale de Udgifter, den foranledigede. Belysningsvæsenets Direktør ansaa det heller ikke for forsvarligt at give efter. Hvis Sagen om Sundhedskommissionens Paabud angaaende Plankeværket ved Kuloplaget kunde ordnes ved samme Lejlighed, vilde det naturligvis være heldigt, men maaske var det dog ikke forsvarligt at kæde de to Spørgsmaal sammen.

M a g n u s N i e l s e n hævdede, at det var en Misforstaaelse, at Lægning af en 12 Tommers Ledning blev foranlediget af Tunnellen. Taleren havde ligesom Oliefabrikken forstaaet det saaledes,

at der alligevel om kort Tid skulde lægges en saadan Ledning, og derfor var Ønsket om at komme af med de to gamle Ledninger nu kommet frem. Oliefabrikken havde imidlertid intet imod at beholde de to gamle Ledninger, og Udgifter vilde der slet ingen blive af for Byen i den Anledning. Selv om en Sag var gaaet Byen noget imod, skulde man ikke stille sig vrangvillig i en anden, naar man dog uden nogen Udgift kunde blive fri for den generende Færdsel med Kul og Olie-tønder tværs over Gaden. Naturligvis var det beklageligt, at Forholdet ikke var blevet ordnet med den Kul-skærm, men naar Udgiften derved ikke var mere end 120 Kr., kunde Taleren dog ikke tænke sig andet, end at Fabrikken beredvilligt vilde gaa ind derpaa.

J a k o b J e n s e n beklagede, at Kontrakten var kommet frem i en saa ufuldkommen Form fra Brolægningsudvalget, at dette selv skulde til at stille Ændringsforslag til den. Taleren henstillede, at Sagen gik tilbage til et eller andet Udvalg, saaledes at den kunde komme frem i en mere moden og fuldkommen Form. Som Kontrakten nu forelaa, vidste man intet om, hvad der skulde transporteres gennem Tunnelen, og det var i hvert Fald meget tvivlsomt, om man blev fri for Kultransporten tværs over Gaden. Taleren kunde tænke sig det ordnet saaledes, at en stor Rørledning blev ført gennem Tunnelen og forbundet med de gamle Ledninger, saaledes at disse fremdeles kunde betjene Jægergaardsvej. Paa den anden Side var det ikke for stor en Skat at lægge paa Fabrikken at lade den lægge Ledningen gennem hele Jægergaardsvej. Endelig var der intet i Vejen for at søge at ordne Forholdet med Kulskærmen med det samme.

Christensen havde intet imod at lade Sagen gaa tilbage. Muligvis kunde Spørgsmaalet om Kulskaermen ordnes med det samme.

Mousten vilde finde det rigtigst i saadanne Tilfælde at lade et bestemt Udvalg affatte Kontrakten. Da det var Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, der affattede de fleste Kontrakter, vilde han foreslaa Sagen henvist til det.

Formanden mente, at Brolægningsudvalget maatte have Ansvaret for den samlede Kontrakt. Om dette Udvalg vilde søge Assistance det ene eller det andet Sted var noget andet.

Magnus Nielsen kunde ikke indrømme, at Sagen var umoden eller Kontrakten ufuldkommen. Brolægningsudvalget havde fremsendt de forskellige Udvalgs Erklæringer, og Talerens Henstilling om at frafalde den Fordring, der i Virkeligheden beroede paa en Misforstaaelse, var fremkommet ganske for hans egen Regning. Den anden Ændring, Taleren havde ønsket, havde han konfereret med Hr. Jakob Jensen om samme Dags Formiddag, og han kunde ikke se, at der kunde ske noget ved nu at foretage en lille Ændring i Kommunens Favør.

Formanden syntes dog, at Brolægningsudvalget burde have formet sin Henvisning til Punkt 7 som et bestemt Forslag. Som Sagen nu forelaa, vilde den være vanskelig at forme som Afstemningstema.

Jakob Jensen maatte fastholde, at Sagen ikke forelaa saa moden, at der kunde stemmes over den. Der manglede saaledes ogsaa Oplysning om, hvad den Ledning, som Belysningsvæsenet forlangte, vilde koste. Naar et Udvalg kom frem med en Sag, som dets enkelte Medlemmer stillede private Forslag til, var Sagen umoden.

Formanden anførte som yderlig Grund til at udsætte Sagen, at det ogsaa var ønskeligt at erfare, hvad Fabrikken vilde gaa ind paa.

Sagen udsattes.

6. (J. Nr. 24⁷—1911). Andragende fra Bager Oluf Valdemar Edvin Hansen om **Fuldmyndighedsbevilling**.

Kunde ikke anbefales.

7. (J. Nr. 12²⁵—1911). Indstilling om Tildeling af forskellige **Aldersdomsunderstøttelser**.

Indstillingen vedtoges.

8. Det vedtoges at bevilge 200 Kr. til **Ligningskommissionens Afslutningsfest** ved Tilendebringelsen af Ligningsarbejdet.

Udenfor Dagsordenen fremlagdes følgende

9. Skrivelse, der under 7. d. M. var sendt til **Aarhus Kulkompagni**:

»I Anledning af, at Aarhus Kulkompagni under 1. d. M. til forskellige kommunale Institutioner har udsendt Cirkulære om, at Kompagniet har set sig nødsaget til at annullere alle sine løbende Salgskontrakter indtil videre, undlader man ikke at nedlægge Protest mod Kompagniets Berettigelse til saadan Annulation, for saa vidt angaar Kompagniets Leverancekontrakter med Aarhus Kommune, idet Kommunen kræver de forfaldne Leverancer præsterede i Henhold til de indgaaede Kontrakter og forbeholder sig Ret til Erstatning for manglende Levering.«

Ligeledes fremlagdes følgende Svarskrivelse fra Kompagniet:

»Vi bekræfter Modtagelsen af Byraadets Skrivelse af 7. ds. Da imidlertid ny Tilførsel af Kul paa Grund af Strejken i England og Skotland er umulig og der følgelig foreligger vis major, anser vi os imidlertid berettiget til indtil videre at fastholde Annulationen, hvad

forøvrigt ogsaa de indgaaede Kontrakter formentlig giver os Ret til.

Vi haaber imidlertid, at Strejken snart maa være endt, saa vi atter skal kunne blive i Stand til at fortsætte Leverancen.«

Formanden oplæste Skrivelserne og bemærkede, at der foreløbig ikke syntes at være andet at foretage end som sidst besluttet at overlade til de enkelte Udvalg at foretage, hvad de ansaa for nødvendigt.

Simonsen oplyste, at Slagtehusudvalget havde rekvireret et Parti Kul og faaet det Svar, at der nok kunde leveres en anden Sort end den akkorderede, men til forhøjet Pris. Hertil havde Udvalget svaret, at det fremdeles maatte henholde sig til Kontrakten. Der forelaa altsaa nu skriftligt Bevis for, at Kompagniet kunde levere Kul.

Mikael Johansen fandt, at ikke de enkelte Udvalg, men enten selve Byraadet eller et nedsat Udvalg burde tage sig af Sagen. Efter det foreliggende syntes Kompagniet at have tabt sin Ret, ligesom det ogsaa syntes, at det kun var en Udsættelse, der ønskedes. Der maatte imidlertid handles hurtigt i denne Sag, og maaske burde der allerede næste Dag bestilles det fornødne Kvantum Kul til samtlige vedkommende Udvalg. Derefter burde man saa benytte de skrappeste Midler. Taleren spurgte, om man ikke kunde forlange Kul udleveret ved Kongens Foged.

Formanden mente ogsaa, at det maatte blive Byraadet, der skulde samle Sagen, naar den videre havde udviklet sig. Om at faa Kul udleveret ved Kongens Foged kunde der ikke blive Tale.

Møller bemærkede, at Belysningsudvalget allerede havde Grundlag for en Erstatningssag mod Firmaet, idet Udvalget havde 2600 Tons i Nota,

som skulde være leveret i Januar og Februar, altsaa paa en Tid, da Firmaet kunde levere Kul.

M o u s t e n mente, at et eventuelt Søgemaal maatte gaa gennem Byraadet. Sygehusudvalget havde efter Strejken faaet sine Kulrum fyldt. Leverandøren havde forlangt forhøjet Pris, hvilket Udvalget havde nægtet at betale, og det maatte altsaa blive Leverandøren, der nu maatte sagsøge Udvalget.

S i m o n s e n troede, der kun kunde blive Tale om Søgemaal til Erstatning for det Tab, Kontraktbrudet maatte medføre for Kommunen. Grundlaget for et saadant Søgemaal laa Slagtehnsudvalget altsaa nu inde med, men selvfølgelig maatte Sagen anlægges af Byraadet.

M a r i n u s P e t e r s e n saa intet Grundlag for Kompagniet til at annullere Kontrakten, naar det havde en Sort Kul, som Kommunen var villig til at tage til den akkorderede Pris, selv om den var ringere. Der var ingen anden Vej at gaa end at gøre Kompagniet opmærksom paa, at man forbeholdt sig sin Ret til at kræve Erstatning for muligt Tab.

J. C. P e t e r s e n hævdede, at man ikke var ude over Sagen ved at kræve Erstatning, idet Spørgsmaalet ogsaa var, hvorledes man skulde forholde sig for at faa de Kul, man nødvendigvis skulde bruge. Taleren spurgte, om man ikke kunde betale den forlangte højere Pris under Reservation.

F o r m a n d e n saa intet til Hinder herfor, hvis Leverandørerne vilde gaa ind derpaa, men de kunde jo sige nej.

J. C. P e t e r s e n saa saa ingen anden Udvej end at spørge Leverandørerne, om de vilde levere Kul paa Kredit og sagsøge Kommunen for Pengene.

M i k a e l J o h a n s e n hævdede, at naar det var bevist, at Kulkompagniet havde Kul nok, løb Erstatningsspørgsmaalet ikke bort. Kompagniets Optræden var ganske uforsvarlig. Det vilde kun benytte sig af Situationen til at berige sig og oven i Købet paa en Kommunes Bekostning. Taleren forstod ikke, at Kompagniet havde Lov til at blæse sine Forpligtelser et langt Stykke. Skulde denne Tilstand vare ved i nogen Tid, kunde man maaske blive nødt til at standse ikke alene Gas- og Elektricitetsværkerne, men endog Vandværket.

C l e m e n s e n hævdede, at Slagtehuset nu havde det allerbedste Grundlag for en Erstatnings-sag. Taleren syntes ikke, man burde forsømme en eneste Dag, inden man sagsøgte Kulkompagniet til at levere Kul. Strejkeklausulen i Betingelserne var indsat for at beskytte Leverandørerne, men ikke for at disse kunde krybe i Skjul bag den, naar det ikke var nødvendigt.

M a g n u s N i e l s e n troede det rigtigst at faa Sagen ordnet saaledes, at man købte til den forhøjede Pris og senere sagsøgte Firmaerne til at betale Differencen.

S i m o n s e n ansaa Kulkompagniets Tilbud om at levere Kul til forhøjet Pris for et Fif, for hvis Slagtehusudvalget var gaaet ind derpaa, kunde det næppe nytte senere at forlange Differencen tilbagebetalt. Hr. Clemensens Forslag om øjeblikkeligt Søgmaal til Udlevering af Kul var praktisk umuligt, da Strejken forlængst vilde være forbi, inden Sagen havde passeret de forskellige Instancer. Det vilde sikkert være rigtigst, at et Udvalg straks overvejede, hvorledes man skulde forholde sig. Forhaabentlig vilde denne Sag medføre, at Kommunen fremtidig blev sin egen Im-

portør, men foreløbig maatte der gøres alt for i hvert Fald at holde Vandværket i Gang.

J a k o b J e n s e n gjorde gældende, at naar Kompagniet havde Kul paa Lager, hvad jo hurtigt kunde bevises, ja var bevist, skulde man ikke lade det slippe, men gennem Erstatningssøgsmaal kræve Merudgiften betalt. Taleren foreslog, at Formanden og Formændene for de forskellige vedkommende Udvalg traadte sammen som Udvalg og antog Sagfører.

M ø l l e r oplyste, at Gasværket kun havde Kul til lidt hen i April.

C l e m e n s e n hævdede, at Søgsmaal til Udl levering af Kul og Erstatningskrav for lidt Skade hængte nøje sammen.

F o r m a n d e n bemærkede, at man naturligvis godt kunde søge Firmaet til at opfylde Kontrakten, maaske ogsaa alternativt til Opfyldelse eller Erstatning. Han bebudede at ville sammenkalde Formændene for de Udvalg, der brugte større Mængder af Kul, førstkommande Lørdag.

